

SŁOWO WSTĘPNE

Kościół katowicki żyje perspektywą Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 i 75-lecia jego ustanowienia. Program, który proponuje całemu Kościołowi Jan Paweł II w Liście *Tertio millennio adveniente*, na rok bieżący przewiduje pogłębioną refleksję nad tajemnicą Boga Ojca.

Rok ten ma przybliżyć tajemnicę Boga, Ojca wszystkich ludów i narodów: „A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedyne prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa” (J 17,3). Życie chrześcijańskie pragniemy ukazać jako ustawiczne pielgrzymowanie do „domu Ojca”, którego bezwarunkową koniecznością jest miłość względem każdego człowieka, zwłaszcza „syna marnotrawnego” (por. TMA, n. 49). Opcja preferencyjna na rzecz biednych oraz działanie na rzecz budowania sprawiedliwości społecznej będzie szczególnym zadaniem. Droga do Jubileuszu jest czasem ustawicznego nawracania się ku pełni miłości, zwłaszcza wobec ubogich i odepchniętych. Chrześcijanin pragnie odkrywać Miłość Boga, by włączyć się w budowanie cywilizacji miłości i życia (por. TMA 50).

Organizatorzy VIII Sympozjum przed majową pielgrzymką do Sanktuarium w Piekarach Śląskich podejmują temat *Władza jako służba społeczeństwu*.

Spółeczność ludzka nie może być dobrze zorganizowana, ani wytwarzać odpowiedniej ilości dóbr, jeśli jest pozbawiona ludzi sprawujących prawowitą władzę, którzy stoją na straży praw i w miarę potrzeby nie szcędzą swej pracy i starań dla dobra wspólnego (KKK, 1897).

Chrześcijanin bierze czynny udział w życiu społecznym, by swoimi zdolnościami i talentami służyć innym i przyczyniać się w ten sposób do budowania Królestwa Bożego.

Jan Paweł II w pierwszej swojej encyklice przypomniał o podstawowym wymiarze chrześcijańskiego pojmowania władzy – o postawie służby: „Aby umiejętnie i skutecznie służyć drugim, trzeba umieć panować nad samym sobą, trzeba posiadać cnoty, które to panowanie umożliwiają. Nasze uczestnictwo w królewskim posłannictwie Chrystusa w Jego właśnie »królewskiej

posłudze« jest ściśle związane z każdą dziedziną moralności chrześcijańskiej i ludzkiej zarazem” (*Redemptor hominis*, 21).

Czasy, w których żyjemy, wymagają nade wszystko budowania ładu społecznego – budowania cywilizacji życia i miłości.

Jednakże wymownie brzmią słowa wielkiego syna śląskiej ziemi Wojciecha Korfańskiego – „Bez sprawiedliwości i prawdy nie ma ładu społecznego.”

Nauczanie społeczne Kościoła jest światłem niesionym światu. Jest ogniwem łączącym ewangelizację oraz działalność w świecie. Stąd aktualność objaśniania działań społeczno-gospodarczych przez etykę. Myśl społeczna Kościoła jest siłą napędową zaangażowania w świecie – w stronę wolności, demokracji, sprawiedliwości społecznej, solidarności. Wolność oraz społeczna sprawiedliwość – oto podwaliny odnawiającego się porządku społecznego.

Treści tegorocznego Sympozjum wnoszą wiele światła w społeczne zaangażowanie świeckich oraz ich udział w sprawowaniu władzy na różnych szczeblach. To konkretny przyczynek na drodze wdrażania nauki społecznej Kościoła w życie.

Z tym darem nasz Kościół Lokalny wychodzi na spotkanie nieustrudzonego Pielgrzyma – Jana Pawła II i wkracza z nadzieją w Trzecie Tysiąclecie.

† Damian Zimoń
Arcybiskup
Metropolita Katowicki

Katowice, dnia 22 kwietnia 1999 roku